

Hledáš cestu, dávno však po ní jdeš,
Stínem pravdy stává se často lež
Mrtvým nikdy vládnout nebudeš,
Karin

S vánkem i touha přichází vzápětí,
Chvilé je dlouhá, kam asi odletí?
Tvá léta mizí v náručí staletí,
Karin

Padáš a stoupáš a vracíš se pravěkým dávnem.
Padáš a stoupáš a odlétáš mlhavým ránem.

Největší bolest působí lhostejnost,
Přijdou chvíle: už máš všeho dost!
Škoda že umřít nedá se na hloupost,
Karin.

Nad brzkou slávou vzrostlo moc obřích trav,
Ostrovem bídy náhle dnes pohnul dav,
Život je vlastně jen velký biograf
Karin.

Malou roli každý z nás tady má
Mnohé co spatříš vlastním očima
Málokoho co znám dnes dojíká,
Karin.

Padáš a stoupáš a vracíš se pravěkým dávnem.
Padáš a stoupáš a odlétáš mlhavým ránem.

Spánek je záliv v zasněné oáze
Přítel co sejme na chvíli nesnáze
Člověka raníš ze všeho nejsnáze
Karin.

Poděkuj za smích, třeba i za hrstku
Přijmi i slunce a p-p-pár jeho paprsků
Propnout mořem v stříbrném náprstku
Karin

Náhle to přijde a led už nepálí
Zítřka je dávno, něco jsme zaspali
Do nebes pramen vytryskl ze skály
Karin

Padáš a stoupáš a vracíš se pravěkým dávnem
Padáš a stoupáš a odlétáš mlhavým ránem.

Na moje slova lehko si vzpomeneš
Až přijde na dosah to, co už dlouho chceš
Jen mrtvým nikdy vládnout nebudeš
Karin, Karin...